

Moje drahá Polyxeno!!!

Vánoce jsou časem dárků, a i mně se jich pár dostalo. Což je fajn a jsem šťastná, že mám přátele, kteří na mě myslí, čím mi radost udělat. Ovšem ne vždy se jim to povede... tak říkajíc úplně, respektive, občas se jim povede vyvolat duchy z mé minulosti. To se bezesporu povedlo mým drahým přátelům L + R, kteří mi darovali nádhernou knížku: „*Praha 1580 – 1680 – místo konfesijních sporů.*“ To máte totiž tak. Když jsem na podzim 1986 dělala tzv. malý doktorát na právech, páchala jsem jej na katedře Dějin státu a práva a zkoušku jsem skládala z českých právních dějin. A i když jsem se snažila připravit se poctivě, (a ano, i prof. Malý mě pochválil, což teda všichni, kdo jej znali ví, že to bylo úplně TOP) tak jsem věděla, že když si vytáhnu otázky okolo Stavovského povstání, tak teda je po doktorátu. Protože já jsem ty vzájemné vztahy prostě nebyla schopna pochopit. Kdo – s kým – proti komu – a co z toho... Což teda mi značně připomíná i dnešní dobu. S problémem Stavovského povstání a z toho plynoucích zcela zašmodrchaných českých dějin jsem se poctivě snažila vypořádat i v letech následujících a jak vidno ze zde prezentovaného letošního vánočního daru, ještě není všem dnům konec. Musím hloub – hloub – hloub... a snad pak pochopím, co se tady děje i dnes. A zkusím si taky odhadnout, kterých sedmadvacet českých pánů skončí na Staromáku tentokrát... Když jsem procházela zde prezentovanou nádhernou publikací, přišel mi na mysl fiktivní dopis, který jsem napsala v roce 2011 urozené paní Polyxeně z Lobkovic. Znovu jsem si ho přečetla – a tady ho máte. Je mi to moc líto, ale na své aktuálnosti neztratil vůbec nic...

Vysoce urozené paní,

paní Polyxeně, z Boží milosti kněžně z Lobkovic, rozené z Pernštejna, paní na Roudnici nad Labem.

Drahá Polyxeno, píši Ti se smutkem v duši, avšak s nadějí, protože Ty jsi jediná žena, která mi může ulevit v mém trápení a pomoci mi zanalyzovat dnešní situaci. Žiju v úplně stejně blbě době, jako jsi žila Ty. Za Tvého života proběhlo největší přerozdělování majetků v Zemích Koruny České, totiž konfiskace majetku české protestantské šlechty po bitvě na Bílé hoře, my máme za sebou velkou privatizaci. Co se týká objemu majetku, který změnil vlastníka, vyjde to tak nastejno a taky průvodní jevy jsou stejné. Vy jste měli ty popravy na Staromáku, my nějaké ty sudy v Orlické přehradě, v obou případech se prodávalo pod rukou až Bůh bránil (nebo spíše nebránil), kdekdo v obou případech emigroval, kdekdo emigrovat nestačil, kdejaké chtivé ručičky pěkně z českého majetku vyrabovaly, co se dalo. Fakt je ten, že Ty jsi na rozdíl ode mne v tom uměla chodit a pěkně jsi se na tomhle protestantsko-katolickém přerozdělování napakovala. To já jsem naprosto neschopný debil, který měl za kamarády dokonce dva ministry pro privatizaci a z privatizace samotné nemám ani vorla. No uznej sama, to by jeden nade mnou zaplakal... Víš, drahá, já jsem Ti strašně dlouho zazlívala, že jsi tenkrát Slavatu a Martinice z toho příkopu po defenestraci vytáhla a teprve později jsem pochopila, že to od tebe byl moudrý a státnický tah. Správně jsi pochopila, že česká kotlinka je malá a figurky, které se v ní pohybují, jsou pořád ty stejné a stejnými zůstanou, ať bude režim jakýkoliv. Jednou bude u vesla ten, podruhé onen, ale všeobecně vzato, lidské životy jdou stále dál a těmi vylomeninami dějin je potřeba prostě nějak proplout. Když jsem zjistila, jak jsi se fakt snažila zachránit majetek protestantským Trčkům – i když se Ti to nepovedlo – když vím, že u mnoha dalších členů protestantské šlechty, tedy Tvých úhlavních odpůrců, se ti to povedlo, když jsem zjistila, že jsi podporovala protestantské české šlechtice na útěku a na císařském dvoře jsi vymediovala ledasco, následkem čeho se dalo v Čechách žít poněkud snesitelněji, pochopila jsem konečně, co je to oposmlouva... To ty jsi ji vynalezla, drahá přítelko, a já jsem šťastna, že jsem identifikovala jejího prvního tvůrce, respektive první tvůrkyni. Další věc, která se za ta léta, co jsi po smrti, vůbec nezměnila, jsou chlapi. Jsou to stále

nádoby křehké, sebevědomí nestálého a nápadů někdy značně šílených, což je obzvláště zkomplikováno tím, že si 99,9 % z nich myslí, že jsou nepostradatelní géniové. Ach jo. Já vím, že ani Ty jsi to neměla s tím svým Popelem z Lobkovic jednoduchý, a to to byl kancléř Království Českého, žádný buran a blb, ale hlava katolické české šlechty a vzdělanec. Ale stejně jsi na něj musela úplně stejně, jako jdeme na ty svoje pány Zeměkoule my, obyčejný babský plebs žijící čtyři sta let po Tobě. To totiž je vidět z toho Tvého dopisu, adresovaného Tvému choti, který je teď vystaven ve Tvém paláci na Hradčanech. Nevím teda, proč mu píšeš staroportugalsky, snad ty Tvoje lichotky v tomto jazyce vyznívaly nějak extra sexy, ale řeknu Ti, že to má svůj říz i v novodobém českém překladu. Víš, mám na mysli, jak mu tam píšeš přes půl dopisu takové to „*ty moje hvězdo... nejsladší a nejmilovanější... nejúžasnější ze všech mužů... každý den bez tebe je strádáním mého srdce, myslí i těla, ty dokonalosti sama, můj vzore, génie, anděli, miláčku nejúžasnější...*“ no prostě, to bychom se každá měla povinně naučit zpaměti a tenhle Tvůj text by měla dostávat každá novomanželka ke svatbě coby příbalový leták a návod na použití manžela. No a pak to přijde. Teda nepřijde. Nejdřív totiž píšeš, že jako ať udělá cokoliv, tak to bude zajisté nejlepší, nejúžasnější, nejbáječnejší, protože on je jediný génius a všechno zvládne a všemu rozumí a pochopitelně nad něj není. Teprve potom píšeš, že ovšem Ty, kdybys jako v něm neměla tu oporu, co všechno ví a všechno zvládne, tak že teda Ty bys ta moravská panství na rozdíl od něj nepronajímala, ale rovnou prodala. Protože totiž, jak píšeš, když se ta panství jen pronajmou, tak nájemce bude strašně ždímat poddaný lid, jen aby si přišel na svý, zanedbá a vymrská pole, do oprav nic neinvestuje a po pár letech pronájmu dojde k daleko podstatnějšímu znehodnocení majetku, než bude přínos z toho pronájmu. Takhle vymrskaná panství pak budou už v podstatě neprodejná, a vy budete muset následně investovat podstatně větší částku, abyste je vůbec udrželi při životě, než co jste dostali v předchozích letech za nájem. No vidíš, Polyxeno. A tahle Tvoje úvaha je důvod, proč Ti dnes vlastně píšu. Voni jsou ti chlapi ve vládě stejně

nedovtipný jako ten Tvůj Popel. Vůbec jim nedochází, že pokud naprosto fundamentalisticky neochrání vlastnická práva, tak se jim všechno rozsype pod rukama jako domeček z karet. Je to poráde stejná písnička: tu se vyvlastní nějaký ten pozemek přes který má jet dálnice – však co si ta farmářská baba furt vymejší, tu se retroaktivně zdání fotovoltaika bez ohledu na to, že si to takhle nesmyslně nastavili jen pár let před tím a ať mi nikdo neříká, že to bylo čistě náhodou a ne proto, aby si pár dobře informovaných jedinců nepřihráblo hlínu k sobě. No a už vůbec nemluvím o českém evergreenu, totiž regulaci nájemného bytů, kde je už asi pětasedmdesát nálezů Ústavního soudu, že to je protiústavní a nikdo to evidentně nemá ani v patě. Jo a zapomněla jsem na ještě tužší regulaci nájmu zemědělských pozemků, kdy majitelé zemědělské půdy to někdy dotáhli až tak daleko, že platí VYŠŠÍ daně z nemovitostí, než je nejvyšší povolený nájem. Při takovém způsobu hospodářství, Polyxeno, jak jsi prý byla prý úplný ekonomický génius a prosperující velkostatkárka, bys zkrachovala i Ty. No a Ty naše vládnoucí hvězdy mají stále dojem, že to mají pevně v rukách a že tu a tam něco zadotujou nějakou tou miliardkou (Bůh ví, kde ji chtějí vzít, když to jde všechno tak zu grunt) a všechno bude O.K. Takže, Polyxeno, prosím Tě, když Ty to tak skvěle s těma chlapama umíš, nemohla bys mi poradit, jak na ně?? Vždyť to jejich ego je normálně úplně sklátí do hrobu (bohužel pro českou ekonomiku ne dostatečně rychle, a navíc se vždycky potvory doplněj z řad záložníků) a my pojedeme s nima. To víš, holka. Doby jsou zlý, děcka jako vždycky na našem krku a jak zaplatit složenky, to je taky jako obvykle problém mámy, však o znáš... Jen tě prosím, drahá Polyxeno, kdybys mi mohla vyslat nějaký ten kouřový signál, jak to s nimi provést, víš, už jako teď. Víš, já se strašně těším, že až umřu tak konečně spolu pořádně pokecáme. Však tam máš určitě už další spoustu báječnějších bab, se kterýma se dá mluvit, třeba se těším taky na Nefertiti, hele, ta teda měla taky magora: Boží syn Achnaton a udělal jí šest dcer, nové hlavní město a na krku celou říši... Ale teď je to v Čechách fakt urgentní a nemůžu čekat. Taky když je člověk mrtvej, tak je přece jen

trochu méně akční, a tak bych něco ráda rozjela ještě živá. Tak se, prosím Tě, posnaž. Budu Tě čekat ve středu odpo u Tvého Jezulátka na Malé Straně, víš, toho, co Ti dala Tvoje matka, která je zase dostala od své matky ze Španělska, když se vdávala za Tvého otce, pána na Pernštejně. Počítám, že tam budeš a dáš mi vědět, co s tím zdejším hnojem. Tak se měj a pozdravuj ty dva do příkopu padlý, a jestli by mohli sem taky na misi, protože těch, co by měli vypadnout, a to nejen z okna, těch je tady, děvče moje, na výběr, a potřebovali by taky tréning předem.

S láskou, obětím a křesťanským pozdravením,

Tvoje Klára Alžběta, z Boží milosti advokátka Zeměmi Koruny České se plouhající.

https://www.dumknihy.cz/praha-1580-1680-misto-konfesijnich-stretu?gclid=EAiaIQobChMIve-z7Muf_AIVhax3Ch1jqw-ZEAQYASABEgKTcvD_BwE